

R.Malinauskas giriasi „grandioziniu kultūros centru“:
 statybos patikėtos 17 darbuotojų turinčiai bendrovei

Buvusios sanatorijos „Nemunas“ griuvenų vietoje vietinė valdžia užsimojo įgyvendinti štai tokią Druskininkų kultūros centro vizualizaciją

2, 3 psl.

Oponentų patarimas po televizijų laidas keliaujančiam R.Malinauskui:

„Tegul pasižiūri į save veidrodyje, ten jis ir pamatys didžiausią savo priešą“

6 psl.

Prezidentė pasveikino Viečiūnų seniūniją

9 psl.

Kasmetinis rankinio turnyras – jaunajam šauliui atminti

Šauliai gėlėmis pagerbė tragiškai žuvusio 17-mečio šaulio Giedriaus Matulionio atminimą

12 psl.

Didžiausi pastarojo meto gaisrai

3 psl.

Kino pavasaris 2019 Druskininkuose

9 psl.

„Šių metų savivaldos rinkimai jau parodė, kad lazda visada turi du galus“

„Druskonis“ šnekina Mykolo Romerio universiteto docentą, humanitarinių mokslų daktarą Vytautą Dumbliauską apie neseniai įvykusius savivaldos rinkimus bei Druskininkų porinkiminę situaciją

7 psl.

Kasdien su šuniuku ir dviračiu – per Druskininkus

Visais metų laikais Druskininkų gatvėse minantis dviračių Vitas Karlonas su šalia parištu savo šuniuku Rufu yra tarsi mūsų miestelio stabilios kasdienybės atributai

12 psl.

Kasdien su šuniuku ir dviračiu – per Druskininkus

Visais metų laikais Druskininkų gatvėse mišantis dviračių

Vitas Karlonas su šalia parištu savo šuneliu Rufu daugeliui vietinių yra tarsi mūsų miestelio stabilios kasdienybės atributai.

Neretai, ypač žiemą, ratuotą ant dviračio 71-erių metų druskininkietį ir jo šuniuką lydį varnų bei kranklių pulkai, nes važiuodamas paukščiams sauso maisto ar „Norfoje“ pigiai pirktų kiaulės taukinės gabalėlių pabarsto. „Malonumas, kad paukščiai su manimi draugauja ir, iš labai aukštai atpažinę, žemyn nusileidžia, pavyzdžiui, krankliai,“ – priduria Vitas, parodydamas šalia tupinčias varnas, kurios nei pašnekovo, nei jo šuns nesibaido. Kasdien patekiant saulei į Druskininkų gatves su bičiuliu Rufu išvažiuodamas, Vitas turi laiko su įvairiausiais paukščiukais pabendrauti. Paklaustas, kaip su sparnuočiais bendrauja, pašnekovas taip melodingai pašvilpavo, kad retas

kuris paukštukas į tokius garsus neatsilieptų.

Humoro nestokojantis V. Karlonas atviravo, jog nuo žalingų įpročių kartu su laisvėjančia Lietuva išsivadavo. Prieš daugumą 30 metų užsispyrė ir metė rūkyti bei alkoholiu svaigintis, nors ne vieną dešimtį metų tuo piktnaudžiavo. Juokauja, jog tiek daug operacijų patyręs, kad tarsi robotas nuo galvos sulipdytas. Ir mirė, ir kėlėsi, ir vėl ant operacinio stalo gulėsi. Nepamiršo, kaip jį Kauno klinikų palatoje Štustausku dėl panašumo pravardžiavo.

Smagiai tarpusavyje bendraujant, išsiaiškinom, kad panemunės dzūkelis besas, kilęs iš netolimo Žiogelių kaimo, garsėjusio sielių plukdytojais. 1947 metais šio kaimo viduryje stovėjusioje tėvų sodyboje gimė. Kai namai sudegė, kartu su artimaisiais į Druskininkus persikraustė. Tad mūsų miestelyje ir mokyklą baigė, ir į kariuomenę buvo išlydėtas. Kai Kaliningrade atitarnavo, vėl į Druskininkus pas artimuosius sugrįžo, nors buvo galimybių pajūryje pasilikti. Iki šiol mūsų miestelyje Vito 91-erių metų mama tebegyvena. Alytaus poli-

technikumą raudonu diplomu baigęs, ilgiausiai elektriku vietinėje vandentiekio įmonėje beisanatorijoje „Vilnius“ dirbo.

Druskininkų senbuvis V. Karlonas, beveik visus vietinius pažįstantis, įvairiose mūsų kurorto vietose gyvenęs – ir ant Ratnyčėlės kranto, ir Žaliojoje gatvėje, o dabar Veisiejų gatvėje su žmona apsistojęs. Jau 15 metų jų šeimoje globojamas rusų spanielių veislės šuo Rufas, kurį Karlonų dukra išmestą, kelių mėnesių bei nukirsta uodega, prie turgaus rado ir namo parsinešė. Rufas, nepaisant senjoro amžiaus, ištikimai lydi savo šeimininuką Druskininkų gatvėse arba žvejojant. Kartu šeimininuku Vitu jis keičiasi saulei patekiant ir šalia jo dviračio tipena miesto gatvėmis, kaip ir šeimininukas du kartus per dieną, po rytinio pasivažinėjimo ir popiet, prigula pamiegoti, po to vėl keičiasi ir išsiruošia į gatves. „Dėl miego dukart per dieną mano diena nesutrumpėja, nei saulės, nei sveikatos dėl to kasdien – ne mažiau,“ – aiškina V. Karlonas, nakties miego susiruošiantis irgi pakankamai anksti apie 21–22 val.

„Druskonio“ inf.

Kasmetinis rankinio turnyras – jaunajam šauliui atminti

Druskininkų sporto centre kovo 15–16 d. vyko jaunojo šaulio Giedriaus Matulionio atminimo rankinio turnyro atidarymas. Jau 17-ą kartą vykusį kasmetinį turnyrą organizavo ir rėmė Lietuvos šaulių sąjunga, Lietuvos kariuomenė, Druskininkų savivaldybė ir vandens parkas. Šiemet dėl laimėtojų taurės turnyre varžėsi 6-ios jaunųjų rankininkų komandos iš Druskininkų, Alytaus, Utenos, Vilniaus, Kauno ir Varėnos.

Atidarymo ceremonijoje dalyvavo Giedriaus Matulionio šeima, Druskininkų savivaldybės atstovai, Lietuvos kariuomenės sporto klubo viršininkas plk. ltn. Valentinas

Taurę įteikia Giedriaus Matulionio 103-iosios šaulių kuopos vadas ats. gr. Ramūnas Šerpatauskas

Mizgaitis, ats. plk. Juozas Širvinskas, Lietuvos šaulių sąjungos vadas plk. ltn. Gintaras Koryzna, Karininko A. Juozapavičiaus šaulių 1-osios rinktinės vadas ats. kpt. Skirmantas Valatkevičius, Giedriaus Matulionio 103-iosios šaulių kuopos vadas ats. gr. Ramūnas Šerpatauskas. Po turnyro atidarymo svečiai tradiciškai nuvyko į Ratnyčios kapines, kuriose palaidotas jaunasis šaulys, ir ant jo kapo padėjo gėlių bei uždegė žvakes.

Kovo 16 d. nuo pat ryto Druskininkų sporto centre vyko jaunojo šaulio Giedriaus Matulionio atminimo rankinio turnyro finalo kovos dėl prizinių vietų. Šių metų turnyro nugalėtojais tapo vilniečiai. 2-ąją vietą iškovojo Utenos rankininkai, 3-ioji vieta atiteko kauniškams. Turnyro metu išrinkti nudingiausi komandų žaidėjai. Druskininkų komandos nudingiausiu žaidėju tapo Emilis Lukošiusas. Geriausias turnyro vartininkas – vilnietis Nedas Česnulis. Apdova-

nojimus nugalėtojams įteikė Giedriaus Matulionio 103-iosios šaulių kuopos vadas ats. gr. R. Šerpatauskas.

Rankinio turnyras rengiamas nuo 2002 m., siekiant pagerbti jaunojo šaulio Giedriaus Matulionio atminimą. Jis gimė 1984 m. liepos 9 d., mokėsi Druskininkų Senamiesčio vidurinėje mokykloje. Jaunuolis buvo stropus, pareižingas, drausmingas moksleivis, mėgęs skaityti, aktyviai dalyvavęs klasės ir mokyklos visuomeninėje veikloje. Tai lėmė jo sugebėjimą tapti klasės siela, telkti visus ir visada visiems padėti. Tėvai, mokytojai, bendraamžiai žinojo Giedriaus svajonę – studijuoti Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijoje. Jis prasmingai siekė tikslo – lankė sporto mokyk-

G. Matulionio atminimą šauliai pagerbė Ratnyčios kapinėse

Nuotraukos iš LŠS archyvo

lą, dalyvavo respublikinėse, tarptautinėse rankinio varžybose. Žaisdamas komandoje vartininku, 1995–1998 m. tapo Lietuvos vaikų rankinio pirmenybių čempionu, 1999 m. Lietuvos jaunučių rankinio pirmenybių nugalėtoju, tarptautinio jaunučių rankinio turnyro Vokietijoje 3-ios vietos laimėtoju. Aktyviai sportuodamas, Giedrius visada rasdavo laiko ir dalyvauda-

vo Lietuvos šaulių sąjungos veikloje, mokėsi šaulių sąjungos jaunųjų šaulių ir instruktorių rengimo centre.

17-mečio Giedriaus Matulionio žūtis sukrėtė visą Lietuvą. 2002 m. kovo 17-ąją šaulių sąjungos būstinėje Druskininkuose, Krėvės gatvėje, vaikinų rankose sprogo granata, kuri buvo vadinama mokomąja. LŠS inf.

